

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ

της *École Freudienne de Paris*

από τον Jacques Lacan [\[1\]](#)

Ιδρύω - μόνος όσο και υπήρξα μόνος στη σχέση μου με την ψυχανάλυση (*cause psychanalytique*) – την *École Française de Psychanalyse*, της οποίας θα εξασφαλίσω τη διεύθυνση για τα επόμενα τέσσερα χρόνια, πράγμα που στο παρόν τίποτα δεν μου απαγορεύει να το κάνω.

Αυτός ο τίτλος μέσα στις προθέσεις μου αναπαριστά τον οργανισμό όπου οφείλει να πραγματοποιηθεί μία εργασία – η οποία μέσα στο πεδίο το οποίο άνοιξε ο Φρόιντ θα αναστηλώσει (*restaure*) το κοφτερό υνί της αλήθειας της – η οποία θα επαναφέρει την πρωτότυπη πρακτική που είχε θεσμοθετήσει ονομάζοντάς την ψυχανάλυση μέσα στο καθήκον που της ανήκει στον κόσμο μας – εργασία η οποία μέσω μιας επίμονης κριτικής καταγγέλλει τις παρεκκλίσεις και τους συμβιβασμούς που εξουδετερώνουν την πρόοδό της και κάνουν να ξεπέφτει η εξάσκησή της.

Αυτός ο σκοπός της εργασίας είναι αδιάσπαστα συνδεδεμένος με μία μόρφωση (*formation*) (που πρέπει να δώσει η σχολή) μέσα σε αυτό το κίνημα της ξανακατάκτησης.

Αυτό σημαίνει ότι είναι δεκτοί αυτοδικαίως αυτοί που εγώ ο ίδιος μόρφωσα, και ότι προσκαλούνται όλοι όσοι μπορούν να συνεισφέρουν στο να μπουν τα θεμέλια αυτής της μόρφωσης σε δοκιμασία (*à l'épreuve*).

Αυτοί που θα έρθουν σε αυτή τη Σχολή θα δεσμευθούν ηθικά να εκπληρώσουν μία εργασία – καθήκον (*tâche*) που υπόκειται σε ένα εσωτερικό και εξωτερικό έλεγχο. Θα είναι σίγουροι ως αντάλλαγμα ότι τίποτα δεν θα είναι φειδωλό ώστε ό,τι κάνουν το αξιόλογο, να βρει τις επιπτώσεις που του αξίζουν και τη θέση που του αρμόζει.

